

AZ OKOS KIRÁLYLÁNY

Ēccē vót egy kiráj, annak egy okos lánya. Az ojan okos vót, hogy a minisztereken is túljárt az esze. Azok ha föladtak neki kérdíst, ű mindig mēgfejtette. De ha ű azoknak feladott, azok nem tutták mēgfejteni. Oszt miko mēgnőtt a lán, a kiráj kihirdette, férhen agya a lányát, de ojanhon, aki meg tuggya fejteni a kérdíseket.

Hát, gyöttek is a kírők mindenfelől, de mind szégyenkezve visszament, mē egyik se tutta mēgfejteni.

Egy embernek vót három fija. Kettő okos vót, tanult, a harmadik az pedig nem tanult. Azír neveztík Ostoba Jánosnak. Osztán azok is, hát, a két tanult monták, hogy ēmēnnek szerencsét próbáni. János, ű is el akart mēnni, de a tesvírjei nem akarták. De csak addig erősködött, hogyhát azt monták, gyöjjön, na.

El is indultak lóháton. Mēntek egy darabig. Egyszer János tanát egy dögölt madarat. Kijabál a tesvírjeinek, hogy ájjanak mēg, tanát valamit. Hát azok miko meglátták, nagyon haragudtak. Azt mongyák: – Mit akarsz evvē a halott madárra? – Hát ű a zsebibe teszi, hátha még szüksége lész rá.

Na, akkor mēntek tovább, akkor meg tanát egy csapot János. Megent a tesvírjeinek kijabál, megent tanát valamit. Hát, mit tanát? Miko meglátták, haraguttak, hogy mindig hátrájja űket. Hát, János azt is a zsebibe tette.

Mēntek tovább. Akkó meg tanát egy abrincot. Kijabát a tesvírjeinek. Azok leszitták, hogy minden ostobaságot összeszed, oszt kísleteti űket. Hát ű nem bánnya, azt is a zsebibe teszi.

Na, akkó mēntek tovább bíkessigbe. Akkó János tanát egy tehínlepínt. Hát, megen kijabá a tesvírjeinek, ájjanak meg, tanát valamit. Mikor azok látták, hogy mit tanát, megvertúk Jánost, hogy ijen ostoba, hogy mindent összeszed. Hát, aszongya János: – Nem bánom, de én ezt is beletészēm a tarisznyába. Hátha szükségem lész rá.

Na, akkor mēntek. Hát, egyszer mēgérkeztek a kiráj váráhon. Ott jelenkeztek. Be is erisztettík űket. Hát, először a legidősebb ment be. A kirájlán űlt a szobába a kájha mellett. A kájháná vót még egy szék. Azt mutatta a kírőnek, hogy ott foglaljon helyet.

Azt mongya a legín, hogy jó meleg van itt. Azt mongya a kirájlán: – De az én szívembe még melegebb. – Hát ēre a legín nem tudott válaszóni. Akkor a kirájlán mutatta neki, hogy mehet, nem tudott mēgfelelni.

Akkó jött a másík. Hát, a szintén úgy járt.

Akkor bemēnt János. Hát, János is ugyanaszt monta, hogy jó meleg van itt bent. Aszongya a kirájlán: – De az én szívembe még melegebb van. – Aszongya János, hogy akkó mēgsüthetném a madaramat ott. Aszongya a kirájlán: – Nem lēhet, mer kicsepeg a zsírja. – Asz mongya

János: – Itt van ez a csap! – Kivette a zsebibű. – Odatesszük és nem bír kicsepegni a zsír. – Asz mongya a kirájlán, akkor szétpukkan. Akkor János kivette az abrincot. Aszongya: – Rátesszük ezt az abrincot, oszt nem bír szétpukkanni.

Akkor nagyon mérges lett a kirájlán. Aszt mongya a kirájlán: – De sok gyűjtemínyed van. Tán még trágyád is van? – Akkor kivette János a tehénlepínt. Aszt mongya: – Itt van, ni!

Akkor nagyon mëgharagudott a kirájlán. Elkezdett kijabáni az apjának, hogy vesztett. Aszt mongya János: – Dehogy vesztetté, inkább nyerté! – A kirájlán tovább kijabál, hogy nem győztem, nem nyertem, nem tanátam. Aszongya János: – Hát, tanátá! Tanátá engem, én meg tíged!

Hát, akkor a kiráj nem akarta mëgmásítani a szavát, hát aszt monta, hogyhát az lesz a kiráj, aki a lányának a kérdéseit mëgfejtí. Osztt akkor hát csinátak nagy lakodalmat. Nemsokára mëghalt a kiráj, akkor János lett a kiráj. Akkor János odavitte a két testvírjít miniszternek. Osztt még most is ílnek, ha meg nem haltak.

B. Varga Juliánna (Magyarittabé)